

Kemencesalja

100-71

Megjelenik minden vasárnap reggel
Elofizetési díj egész évre 5 P, fél évre
2.50 P, negyed évre 1.30 P.

POLITIKAI LAP.

Felelős szerkesztő és kiadó: DINKÖREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Családunk, Kossuth Lajos-utca 14. szám
Hirdetési díja előre fizetendő.

1938.

Irtá: Ián—dor.

Az emberi szív örök tulajdonsága, hogy a kívánságokban sohasem farkal. Ma, az újév hajnalán millió és millió ajakról hangzik el a jókívánság rövid, de patinás igéje: Boldog újévvél!

Boldog és boldogtalan, gazdag és szegény uton-útfélen ezzel köszönti egymást. Elmondja a köszöntést, mert így szokták, mert ez nem kerül pénzbe, sem megerőteltésbe! Igaz, vannak itt üzletemberek, akik a jókívánságot pénzt, vagy egyéb adományt várnak! Ők kívánnak boldogságot másnak, de csak azért, hogy saját maguknak biztosítsák a boldogságot. Ők az újév élelmes vámszedőit! De még így is jobban jövőnk ki, mintbaingyen kívánnának valami rosszat nekünk! Igen; mert a babonás ember sokat ad arra, hogy az új évet mivel kezdül! Boldogság kívánság csak boldogságot hozhat.

Szeretnék így újév hajnalán röntgen szemű lenni, aki a szívbe is belátni! Szeretném megnézni, vajon mit érez az az alázatosan hajlongó atyám, aki kora hajnalban utamba kerül és „Boldog újévet kíván!” Szeretném megvizsgálni a lelkeket, vajon mi lappang ott a homályban, amit a szív ki nem mond, de a szív sajogva érez! Az tény, hogy a jó kívánságok legtöbbször megszakásból hangzanak el és az őszinteségnek vajmi kevés köze van hozzájuk. De hát mi csak emberek vagyunk! Tévedünk, mert bűnbán fogantunk a szemünk látása homályos!

A hosszúra nyúlt bevezetés után megpróbálom én is pár üdvözlő szót intézni abba az ezüstendőhöz, amely itt van az ajlónk előtt, amely kopogtatás nélkül is életünkbe lép!

Kedves üjszertendő! Megvallom, nem sok jót látok a vendő litkos napjaidban! Pesszi mista vagyok. De a mult tapasztalatai megtanítottak arra, hogy a szílványhídat eléni képtelenség! És megtanultam azt is, hogy a türelem először csak tuskát, de nagyon is szűréses terem! s míg a zöldelő ágon nyíló rózsá feslik, az idő elsu-

hao felettünk. Én már meguntam a várakozást. Őlbetett kezekkel nem akarok tovább állni az élet terített asztala előtt, ahonnet csak morzsát, szórókat a dözsölők. Én már tettekre vágyom! Es tetteket várok tőled is 1938! Furcsa ugy e, hogy így köszöntlek? Nem voltál hozzá szokva ehhez a hanghoz a litkék végtelenségében?! A titokzatos álarcot le kell most már veddés ha kell, mind a 365 rendrűhát le tépjük rólad, hogy igazi lényedet megismerhessük! Mert álarcon tovag vagy, ki hangzatos igékkel közeledsz felénk amikor itt vagy, a valóra váltást mindig „Holnap-ra halaszod!” Hát ebből már elég nekünk!

A magyar nemzet nevében beszélek hozzád! Ánnak a nemzetnek a nevében, amely már megbűnhötte a multat a jövőndől! Jöjj közénk! Gátni nem emelhetünk eléd, mert időkerék akadályt nem ismer! Jöjj, de úgy, amint kér nemzetünk edől imája: hozz ránk vég extendőt! Te magad légy, a vég esztendőt! Hozd el végre a sok ígérelt utat a valóraválás áldott pillanatát! Te tudod legjobban, mint sokog a nép, hisz előttd nincs térbeli távolság. Te mindentől ott vagy! Téged vesz ajkára millió és millió gyarló ember. Boldognak neveznek téged, aki szórnyaiden hordod a békét és a háboruk véres poklát. En arra kérék magyar véreim nevében, ne te légy boldog, — hisz életed nem terjed túl 365 nap kurta határan — hanem minket boldogíts! Legyen boldog Magyarország a határtól övezze a Kárpát búske bérce. Számunkra ez lesz a legnagyobb boldogság! Ne légy hát farkar 1938, boldog üjszertendő!

A Családunk! Kat. Legényegylet január 5-án tartja a Griff-szálloda összes helyiségeiben larsangi ünnomulatságát. A mulatság iránt máris nagy érdeklődés nyilvánult meg és az előjelek szerint a mulatság a legnagyobb siker leggyében fog lezajlani. A meghívók szátközdése már feltámadhatan van, ha valaki tévedésből megívit nem kap, azt jelentse az egyesület vezetőségénél.

A teljesített ígőret.

Országgyűlés elé kerül a választójogi reform. Megvalóul a litkos szavazás, megszűnik az eddigi költömbőség városi és vidéki szavazópolgár között.

Amikor Darányi Kálmán az év elején bejelentette, hogy az alkotmányjogi reformok közül a kormányzói jogkör kiterjesztését és a felsőház egyenjogusítását követőleg 1937. év végéig be fogja nyújtani a választójogi reformot is, ellenzéki oldalon sokan kétkedőseknek és hiteltelkeskedőknek adták kifejezést. Kétségkívöl: rendkívöl feladatnak látszott három ily nagyjelentőségű közjogi reform megoldása. Hiszen a multban egy is alkalmas lehetett volna arra, hogy a politikai helyzetben, a legélesebb harcokat idézze elő, esetleg a javaslat visszavonását, vagy a kormány távozását idézze elő. Mégis, akik ismerték Darányi Kálmán egyéniségét, pillanatig sem kétkedtek abban, hogy ígőretét valóban be fogja váltani. A miniszterelnök a kevés szó, — de annál határozottabban a tettek embere. Márézszt a bölcs megfontolások is — és épen ezért soha sem gondolt arra, hogy a javaslatokat a többségi párt erejével, numerikus fölényével oldja meg. A miniszterelnök elgondolása az volt, hogy e reformoknak a nemzeti közvélemény teljes megnyugvására, az összes politikai tényezők konszenzusával kell létre jönni. Így is történt, mind a kormányzói jogkör kiterjesztésére, mind a felsőház egyenjogusítását egyhangulag szavazta meg az országgyűlés.

Ezt a módszert követve a miniszterelnök a választójogi reform előkészítésénél is. Mondhatni permanensen folytatott tá-

nácskozásokat minden fontosabb alapelvröl a most, amikor a reform nyilvánosságra került, csak részletkérdésekben merültek fel aggodalmak és kifogások.

Ez viszont természetesen: Itt van pl. egy nagy kérdés: a választási jogosultság. Magyarországon eddig a lakosság 37 százaléka volt szavazó, ami igen általános választói jogosultságot jelentett. Nagy nyugati demokratikus országok messze elmaradnak e szám mögött. Franciaország lakosságának 18.5 százaléka bír szavazati joggal. A bölcs megfontolás tehát ezen a téren korlátozásokat követel, de a kormány javaslatával terbevelt intézkedések nem haladják túl azt a mértéket, ami nemzeti szempontból feltétlenül szükséges.

Hasonlóképen bölcs intézkedés a választási agitációnak törvényes keretek közé szorítása. A litkos választójog csak akkor nem sötétebe ugrás, ha a felsőházi demagógia aknamunkáját lehetetlenné teszi, — vagy legalábbis minimuma korlátozzák.

Mind ezek csak kiragadott szempontok. Választójogi törvényt alkotni talán nehezebb, mint bármely más törvényjavaslatot. Anyi szempont vár megfontolásra, olyan fontos érdekeket kell összeegyeztetve beilleszteni a mindenek fölött álló nemzeti érdekbe, ami nemcsak munkában, de felelősségben is pártatlan.

A kormány javaslatára mindezek mellett megoldotta a legnagyobb kívánságot: a litkos választójogot. A magyar alkotmányos élet korszerű fejlődését jelenti ez, újvíví ajándékul

Éteszük a madarakat.

Most, hogy beköszöntött az igazi szibériai tél, szegény madaroknak is eljött a legnagyobb szenvedési idejük. A fikat beleppte hó, a zuzmara, épen így a madárkat is. Igenkor nem lálni semmi enni való! A szegény kis madárka, ha a jölekkü ember nem szánakozik rajtuk, éhen pusztolnak el, megfagynak. Azt

mindenki tudja magáról, hogy éhen nem tud kitartani, nem pedig a hidegben. A testnek lápiálókra van szüksége, ami fölül a testet, meleglet ad annak, épen úgy, mint a szobánk kályhája, melyet fötönnök kell, ha a hideg marad, megfagynak mellette. Ami a kályháunk a faszén tüzelés, az a testnek a br,

100.420

Kemencesalja

Megjelenik minden vasárnap reggel
Előfizetési díj egész évre 5 P. fél évre
2.50 P. negyed évre 1.30 P.

POLITIKAI LAP.

Felolós szerkesztő és kiadó: DINKOREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Családunk. Komuth Lajos-utca 14. szám
Hirdetési díja előre beszedendő.

1938.

Irtá: Ian—dor.

Az emberi szív örök tulajdonsága, hogy a kívánságokban nobsen farkal. Ma, az újév hajnalán millió és millió ajkáról hangzik el a jókívánság rövid, de patinás igéje: Boldog újévet!

Boldog és boldogtalan, gazdag és szegény uton-útfélen ezzel köszönti egymást. Elmondja a köszöntést, mert így szokták, mert ez nem kerül pénzbe, sem megerőltetésbe! Igaz, vannak itt is üzletemberek, akik a jókívánságért pénzt, vagy egyéb adományt várnak! Ők kívánnak boldogságot másnak, de csak azért, hogy saját maguknak biztosítsák a boldogságot. Ők az újév élelmes vámszedői! De még így is jobban jövőnk ki, mintha ingyen kívánságok valami rosszat nevének! Igen; mert a babonás ember sokat ad arra, hogy az új évet mivel kezdül Boldogság, kívánság csak boldogságot hozhat.

Szeretnék így újév hajnalán röntgenesemű lenni, aki a szívbe is belátl! Szeretném megnézni, vajon mit érez az az alázatosan hajlongó atyámfia, aki kora hajnalban utamba kerül és: Boldog újévet kíván! Szeretném megvizsgálni a lelkeket, vajon mi lappang ott a homályban, amit a száj ki nem mond, de a szív sajgva érez! Az tény, hogy a jó kívánságok legtöbbször megsokásból hangzanak el és az őszinteségnek vajmi kevés köze van hozzájuk. De hát mi csak emberek vagyunk! Tévedünk, mert bűnben fogantunk a szemünk látása homályos!

A hosszúra nyúl bevezetés után megpróbálók én is pár üdvözlő szót intézni ahhoz az esztendőhöz, amely itt van az ajtónk előtt, amely kopogtatás nélkül is életünkbe lép!

Kedves újesztendő! Megvallom nem sok jót kívánok elővédő litkos napjaidban! Pesszista vagyok. De a múlt tapasztalatai megtanítottak arra, hogy a szívárványhidat előzni képtelen vagyok. Azt szeretném tudni, hogy a türelem először csak tuskát, de nagyon is szűrésel terem s míg a zöldelő ágon nyíló rózsza feslik, az idő elu-

hao felettünk. Én már meguntam a várakozást. Őibetett kezekkel nem akarok tovább állni az élet lerflett asztala előtt, ahonnét csak morzsaát, szórnak a dözsölők. Én már tettekre vágyom! Es tetteket várok tőled is 1938! Furcsa ugy e, hogy így köszöntlek? Nem voltál hozzá szokva ehhez a hanghoz a titkok végtelenségében? A litkozatos álarcot le kell most már vetned s ha kell, mind a 365 rend ruhát le tépjük rólad, hogy igazi lényedet megismerhessük! Mert álarcos lovag vagy, ki hangzatos igékkel közeledsz felénk amikor itt vagy, a valóra váltást mindig »Holnap« ra halasztod! Hát ebből trár elég nekünk!

A magyar nemzet nevében beszélék hozzád! Annak a nemzetnek a nevében, amely már megbűnhődte a multat s jövőndől! Jöjj közénk! Gátat nem emelhetünk eléd, mert időkerék akadályt nem ismerl! Jöjj, de úgy, amint kér nemzetünk esdő imája: hozz ránk víg esztendőtl! Te magad légy a víg esztendőtl! Hozd el végre a sok ígélet ut: a valóraválás áldott pillanatál! Te tudod legjobban, mint zokog a nép, hisz előtted nincs térbeli távolság. Te mindentütl ott vagy! Téged vesz ajkára millió és millió gyarló ember. Boldognak neveznek téged, aki szárnayiden hordod a békét és a háboruk véres poklát. En arra kérlek magyar véreim nevében, ne te légy boldog, — hisz életed nem terjed túl 365 nap kurta határan — hanem minket boldogíts! Legyen boldog Magyarország s határat övesse Kárpát búske bérce. Számunkra ez lesz a legnagyobb boldogság! Ne légy hát fukar 1938. boldog újesztendő!

A Családunkl Két. Legényeuyfet január 5-án tartja a Griff szalloda összes helyiségeiben iarsangi rancmolságot. A mulatság iránt máris nagy érdeklődés nyilvánult meg és az előjelek szerint a mulatság legnagyobb sikeréggé fog válni. A mulatok széküldése már felviamatható, ha valaki tévedésből magánvót nem kap, azt jelentse az egyesület vezetőségénél.

A teljesített ígélet.

Országgyűlés elé kerül a választójogi reform. Megvalóul a litkos szavazás, megszűnik az eddigi költömbég városi és vidéki szavazópolgár között.

Amikor Darányi Kálmán az év elején bejelentette, hogy az alkotmányjogi reformok közül a kormányzói jogkör kiterjesztését és a felsőház egyenjogusítását követeljük 1937. év végéig be fogja nyújtani a választójogi reformot is, ellenzéki oldalon sokan kételkedésüknek és hitetlenkedésüknek adtak kifejezést. Kétségkívül rendkívüli felad

szott három ily nagyjelentőségű közjogi reform megoldása. Hiszen a multban egy is alkalmas lehetett volna arra, hogy a politikai helyzetben, a legélesebb harcokat idézze elő, esetleg a javaslat visszavonását, vagy a kormány távozását idézze elő. Mégis, akik ismerték Darányi Kálmán egyéniségét, pillanatig sem kételkedtek abban, hogy ígéletét valóban be fogja váltani. A miniszterelnök a kevés szó, — de annál határozottabban a tettek embere. Márészt a bölcis megfontolásoké is — és épen ezért soha sem gondolt arra, hogy a javaslatokat a többségi párt erejével, numerikus fölényével oldja meg. A miniszterelnök elgondolása az volt, hogy e reformoknak a nemzeti közvélemény teljes megnyugvására, az összes politikai tényezőik konszenzusával kell létre jönni. Így is történt, mind a kormányzói jogkör kiterjesztésére, mind a felsőház egyenjogusítását egyhangulag szavazta meg az országgyűlés.

Ezt a módszert követte a miniszterelnök a választójogi reform előkészítésénél is. Mondhatni permanensen folytatott ta-

nácskozásokat minden fontosabb alapelvről s most, amikor a reform nyilvánosságra kerül, csak részletkérdésekben maradtak fel aggodalmak és kifogások.

Ez viszont természetesen. Itt van pl. egy nagy kérdés: a választási jogosultság. Magyarországon eddig a lakosság 37 százaléka volt szavazó, ami igen általános választói jogosultságot jelentett. Nagy nyugati demokratikus országok messze elmaradnak e szám mögött. Franciaország lakosságának 18.5 százaléka volt szavazó. A bölcis megfontolás tehát ezen a téren korlátozásokat követel, de a kormány javaslatával terebuvell intézkedések nem haladhatók túl azt a mértéket, am: nemzeti szempontból feltétlenül szükséges.

Hasonlóképen bölcis intézkedés a választási agitációnak törvényes keretek közé szorítása. A litkos választójog csak akkor nem sötétbe ugrás, ha a felelőtlen demagógia aknamontkáját lehetetlenné teszük, — vagy legalábbis minimuma korlátozzák.

Mind ezek csak kiragadott szempontok. Választójogi törvényt alkotni talán nehezebb, mint bármely más törvényjavaslatot. Annai szempont vár megfontolásra, olyan fontos érdekeket kell összeegyeztetve beilleszteni a mindenek fölött álló nemzeti érdekekbe, ami nemcsak munkában, de felelőségben is páratlan.

A kormány javaslata mindezekre figyelemmel volt — s mindezek mellett megoldotta a legnagyobb kívánságot: a litkos választójogot. A magyar alkotmányos élet korszerű fejlődéséért országunk.

Étessük a madarakat.

Most, hogy beköszöntött az igazi szibériai tél, a legnagyobb darabnak is eljött a legnagyobb szenvedési idejük. A fikat beleppte hó, a zuzmara, épen így a mezőket is: Ilyenkor nem talál semmi enni való a szegény kis madárka, ha a jölelkü ember nem szánakozik rajtuk, éhen pusztulnak el, megfagynak. Azt

mindenki tudja magáról, hogy a madarakat is meg kell táplálni, pedig a hidegben. A testnek táplálékra van szüksége, ami fölül a testet, meleglet ad annak, épen úgy, mint a szobánk kályhája, melyet fűtenünk kell, másként hideg marad, megfagynak mellette. Ami a kályhának a faszén tüzelés, az a testnek a br,

1000/1999. (XII. 17.) Korm. rendelet

1000/1999. (XII. 17.) Korm. rendelet

1000/1999. (XII. 17.) Korm. rendelet

1000/1999. (XII. 17.) Korm. rendelet

1000/1999. (XII. 17.) Korm. rendelet

1000/1999. (XII. 17.) Korm. rendelet

1000/1999. (XII. 17.) Korm. rendelet

Nászút féláron

1000/1999. (XII. 17.) Korm. rendelet

1000/1999. (XII. 17.) Korm. rendelet

1000/1999. (XII. 17.) Korm. rendelet

1000/1999. (XII. 17.) Korm. rendelet

1000/1999. (XII. 17.) Korm. rendelet